

2014/04. (20.)

Kaliber

TÉL

KÜLÖNSZÁM

Ára: 590 Ft



Katonai sörétes különlegességek
Sorozatlövő sörétesek

Umarex CO₂ légpisztolyok
Egy Colt és egy Walther Ázsiából

Mauser Katapultiergewehre
Gránátvető Mauser

Marushin M49 Bodyguard
Kevesebb, mint testőr

CRKT I.D. Works
Apró szerszámok

Brugger+Thomet TP9/MP9

Osztrák-svájci

Brugger+Thomet TP9/MP9

Osztrák—svájci kettős állampolgár

A Brugger + Thomet TP9 esetében is egy régi ismerős köszön vissza, ugyanis a Kaliber 11. számában már írtunk az osztrák Steyr TMP/SPP fegyvercsaládjáról. A hasonlóság pedig ezúttal sem a véletlen műve.

Határátkelés

Az osztrák Steyr-Mannlicher az 1980-as évek elején jól elpáholta a hazai hadipisztolytenderen egy teljesen ismeretlen versenyző, a Glock az akkor radikálisnak számító műanyag tokos pisztolyával. Ami azért is volt furcsa, mert pont a Steyr vitte sikerre a rengeteg polimert használó AUG-ot még 1977-ben. A Glock világsikeréből okulva aztán ők is a műanyagok széles körű alkalmazásában látták meg a hadi-

és rendvédelmi fegyverek jövőjét. Az 1992-ben bemutatott TMP (Taktische Maschinen Pistole) mini géppisztolyuk és annak félautomata kivitele, az SPP (Special Purpose Pistol) is műanyag tokosak lettek.

Azonban az áttörés mégsem jött össze, a géppisztoly piac a hidegháború elmúltával még kisebbre zsugorodott (és a 2001 szeptembere utáni terror-pánik miatti SWAT-team burjánzás is messze volt még). Az SPP pedig félautomata pisztolyként

egy ormóttan valami volt, ráadásul az amerikai belpiaci szabályok (NFA) miatt a stabilabb megfogást lehetővé tevő mellő függőleges markolat sem kerülhetett fel rá. Ennél súlyosabb probléma volt, hogy a TMP és az SPP is kihívásokkal küzdött, lőszerérzékenyek voltak, néhol törtek is. Mindezt pedig megfajult rosszul látható irányzékokkal és nagyon hosszú és nehéz sütéssel.

A megmentő az elit különleges alakulatoknál szinte udvari szállítónak

A Brugger + Thomet MP9/TP9 a Steyr TMP/SPP-re alapul





A Steyr SPP félautomata változat

minősülő, hangtompítóról világhírrév vált svájci Brugger és Thomet személyében jött el, ők vették meg 2001-ben a Steyrtől az összes gyártási dokumentációt és kapcsolódó jogot is. Érdekes azonban, hogy a nevet nem vették meg, hiszen a sorozatlövő TMP-ből MP9 (Maschinen Pistole 9) lett, míg az immár vele külsőleg egyforma félautomata változat jelzése TP9-re (Taktische Pistole) változott. Nem kevesebb, mint 19 ponton nyúltak bele a fegyverek szerkezetébe, így nagymértékben javult a megbízhatóság és a sütés is némileg jobb lett.

Mint annak idején, most is a polgári, félautomata kivittel volt módunk lövészkedni, tehát tesztalanyunk egy B+T TP9 lett.

Hát én téged hova soroljalak?

Az általunk is kipróbált TP9 az EU-direktíva és a hatályos magyar fegyverjog szerint is egyszerű félautomata pisztoly, rövid lőfegyver. Ugyanis: „rövid lőfegyver (maroklőfegyver): olyan lőfegyver, amelynek

csöve nem haladja meg a 30 cm hosszúságot vagy amelynek teljes hossza nem haladja meg a 60 cm-t”. Az, hogy van rajta egy kinyitható válltámasz, az ebből a szempontból irreleváns.

Érdekesebb, hogy a gyártó hova szánja a TP9 és főként az MP9 fegyvereket. Ezek jóval kisebbek, mint egy klasszikus géppisztoly, lásd HK MP5K vagy a CZ Skorpion Evo3

A1. Ugyanakkor sokkal jobban uralhatóak gyors tüzeléskor, mint egy sorozatlövősitett pisztoly, mondjuk egy Glock 18 vagy egy Beretta 93R. A megcélzott közönség tehát kifejezetten a személyvédelemmel foglalkozó testőralakulatok, hiszen az MP9 még éppen az a méret, mely egy bővebbre szabott zakó alatt vállszíjon elfér. A félautomata TP9 pedig a hasonló feladatokat végző



Steyr TMP az 1990-es évekből



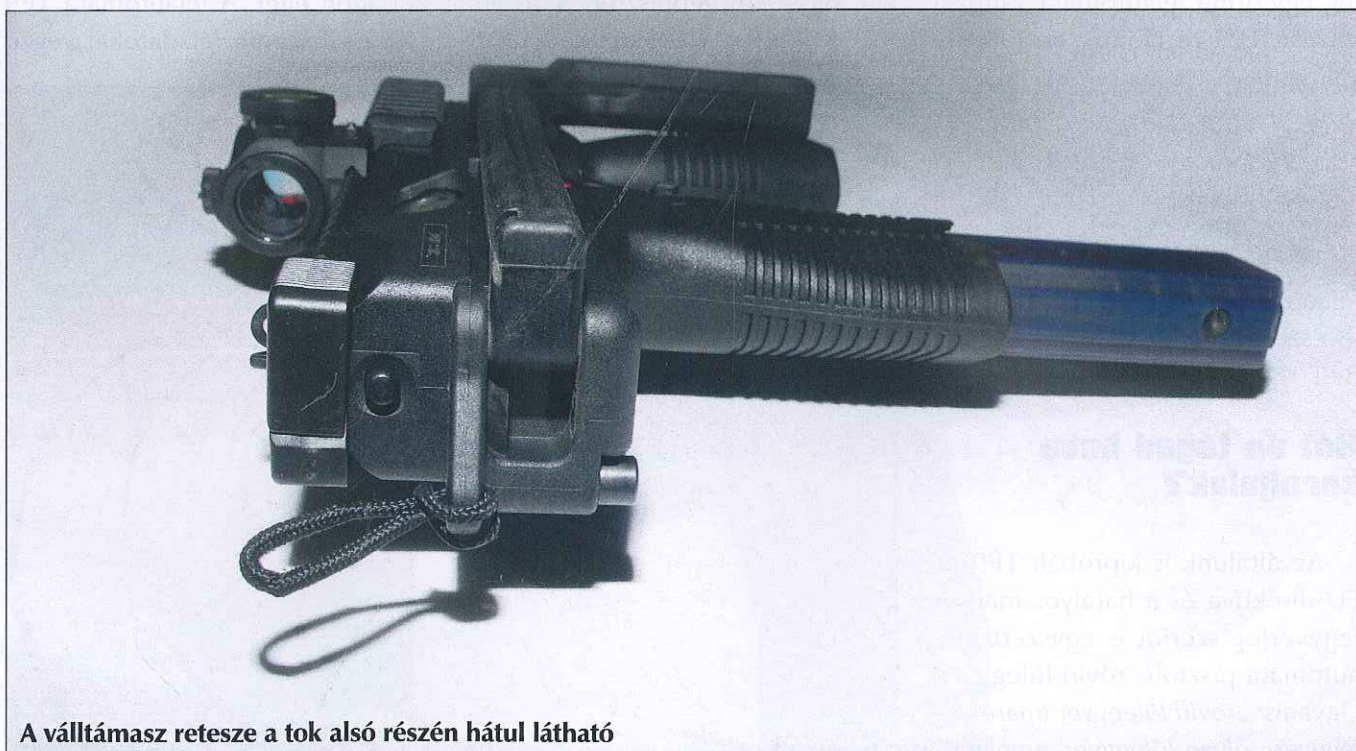
Becsukott válltámasszal pisztolyként használható

polgári cégek számára lehet egy opció. Van viszont számos ország, ahol az alacsonyabb státusú rendőri szervezeteknek nem adnak lehetőséget sorozatlövő fegyverek beszerzésére, például a cseheknél az önkormány-

zati rendőrségeknél. Értelemszerűen itt az egyszerű pisztolyhoz képest korántsem akkorák az előnyök, mint a sorozatlövő változat esetében.

A katonai PDW (Personal Defense Weapon) felhasználásra is megfelelő

lehet egy MP9, hiszen combtokban akár egy szűk harcjárműben is kényelmesen viselheti a személyzet. Más kérdés, hogy a HK MP7-en kívül ez a PDW-konceptió nem nagyon tört át a gyakorlatban. És az MP7-nek van egy



A válltámasz retesze a tok alsó részén hátul látható



nagy különbsége a klasszikus 9 mm Luger pisztolylőszeres B+T MP9-hez képest: a lövedékálló mellényeket leküzdő speciális lőszer.

Polgári vonalon – szerencsésebb történelmi fejlődésű országokban

– lakásvédelemre egy kellemes harmincas tárral, csőre töltve, kibiztosítva egészen megnyugtató tudna lenni a TP9. Sportcélra igazából nem ideális, illetve számos sportág „dobozszabályai” nem fér bele a mérete miatt.

Unortodox minigéppisztoly

A B+T MP9/TP9 tényleg szokatlan fegyver, már csak a külsejét tekintve is, de szerkezetét tekintve is egyfajta furcsa



A biztosító két állása, a felette levő kis lemezke a zárasztó



A felhúzókar az M16-éra emlékeztet

keveréke annak, amit pisztolyoktól és a géppisztolyoktól megszoktunk. A nagy mennyiségű műanyag okán csupán 1,6 kg az üres tömege.

A műanyag tok két részből áll, az alsó foglalja magában a hátsó pisztoly-markolatban elhelyezkedő tárfészket, az elsőtárhelyet és persze a mellső markolatot, mely furcsán előrefele áll, mint az AMD-65-ön. Itt azonban sokkal kisebb a távolság a hátsó és az első markolat közt, így nem kell a csuklót természetellenesen kicsavarni. A mellső pisztolymarkolat helyén az USA-export félautomata pisztolykivitelnél (mely a Steyr SPP-re hasonlít) egy szabványos szereléksín található.

Az elsőtárhelyzetet belső kakasos, csak single action rendszerű, jól láthatóan precíziós öntéssel készültek az alkatrészei.

A tokfelsőrészhez kapcsolódik a cső- és zárszerkezet, valamint a helyretoló és felhúzószerszám. A pisztolyhosszúságú (130 mm) fegyvercső igazán különös formájú, és a zár kb. 60%-a körülöleli. A géppisztolyok körében szinte példátlan módon ugyanis forgócsöves reteszelésű a TP9/MP9, a megoldás mellett azért döntöttek, hogy a sorozatlövő változat könnyebben uralható és valamivel kisebb tűzgyorsaságú legyen. Összehasonlításképpen: egy szabad tömegzár (csukott zárpozícióból tüzelő) Micro UZI tűzgyorsasága 1250 lövés/perc, addig az MP9-é 1100 lövés/perc, így ez annyira nem drasztikus különbség. Viszont a hátrarúgás impulzusa sokkal hosszabb időre oszlik el, a fegyver elméletileg nyugodtabb. Értelemszerűen ebből a félautomata fegyvernél sokkal kevesebbet érezni, az bőven lehetett volna akár szabad tömegzár is. A cső és a zárszerkezet igen szépen és precízen megmunkált, gyanítom, hogy a fegyver magas árában ezek is szerepet játszanak. A cső és a zár összereteselődése a zár elülső részén történik, és a csőköpeny hátsó részén van a kireteszelést vezérlő

Kaliber





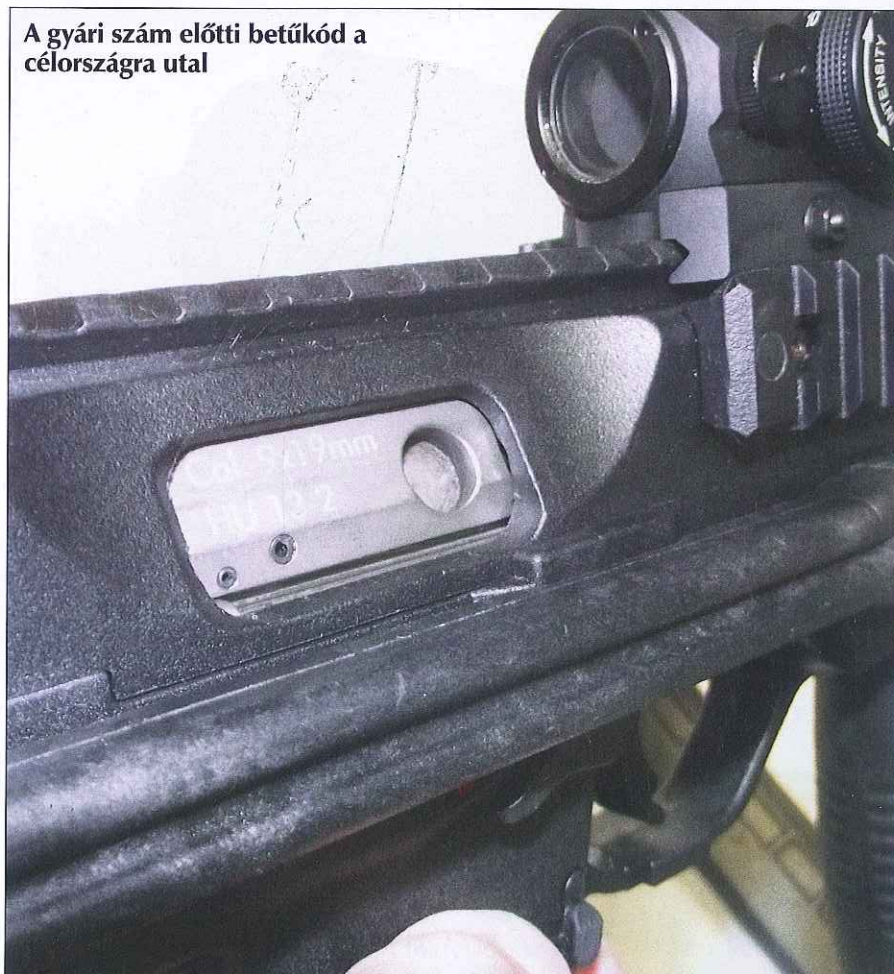
A biztosító és a tárkioldó is kétkezes

acélcsap is. Érdekes, hogy a kétsoros, kétoldali adogatású tár miatti kettős adogatópálya is egy külön acélbetét a műanyag tokban.

A zár mögött helyezkedik el a tokfelsőrészben a helyretoló rugó és annak műanyag vezetőrúdja. „Taktikailag” érdekesebb azonban az, ami a cső előtt van. Ugyanis nem a valódi csőtorkolatot látjuk, hiszen az hossz tengelye körül elfordul és előre-hátra siklik a lövésfolyamat során. Így nehéz lenne rá hangtompítót felszerelni a megbízhatóság fenntartásával. Ehelyett egy fix csőköpeny van a csőtorkolat körül, rajta három szemölccsel, melyet a bajonettzáras hangtompító villámgyors felpattintását teszik lehetővé.

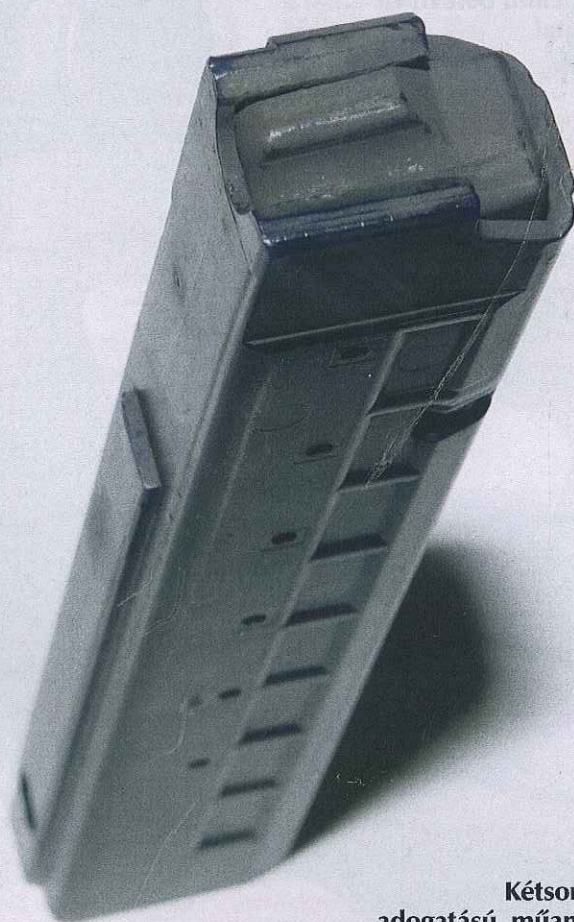
A részleges szétszerelés is olyasmi, ami a szögletes osztrák pisztolyok felhasználóinak ismerős lehet. A töltelenség ellenőrzése után a tokalsórészen, a mellső pisztolymarkolat felett lévő két reteszelőelemet kell lehúzni, csak itt a csőköpeny feletti reteszt is be kell nyomni a szétszedéshez.

A gyári szám előtti betűkód a célszagra utal





Kétsoros, kétoldali adogatású, műanyag testű tár



Kétsoros, kétoldali adogatású, műanyag testű tár

Pisztolyos és M16-os kezelőszervek

Az MP9/TP9 kezelőszervei – egy kivételével – kifejezetten pisztolyszerűek és ergonomikusak és kétkezesek, talán ebben a legnagyobb az előrelépés a Steyr ősmodelljéhez képest. A fegyveren van manuális biztosító is, de ez nem az a tokon áttoldandó tolóka, hanem egy, hüvelykujjal kényelmesen kezelhető kétkezes kar a pisztolymarkolat felett. (Ez egyben a tűznemváltó a géppisztolyváltozaton.)

Van a fegyveren passzív ütőszegbiztosító is, ami a modern szolgálati pisztolyokon már általános, de a géppisztolyokon korántsem. Így akár helikopterből kiugorva sem kell az operátornak véletlen elsüléstől tartania.

Az elsütőbillentyűn levő biztosítónyelvecske is újdonság a Steyr SPP/TMP-hez képest, és ez aztán tényleg glockos vonás. Összességében tehát 3 független biztosítószerkezet került a B+T ezen modelljére.



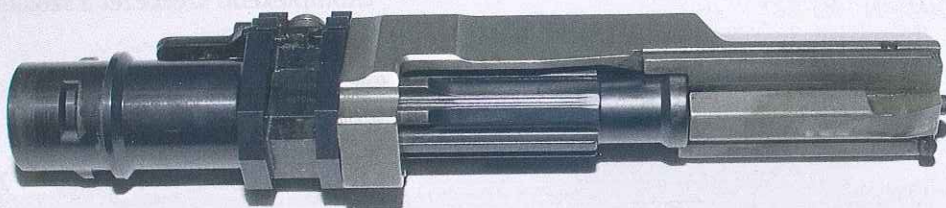
A manuális biztosító felett, de csak a fegyver bal oldalán van egy kis kiemelkedő vaslemezdarab (nem illik egyáltalán a fegyver designjához), ez a zárakasztó, mely a tár kiürülésekor hátul tartja a zárat. Kissé keményen jár.

A tárkioldó is kétkezes lett, ami szintén előrelépés a Steyrekhez képest. A nyomógombok a pisztolymarkolaton, a sátorvas tövében helyezkednek el. A tárok egyébként kétsorosak, műanyag testűek és áttetsző anyagúak, így könnyen ellenőrizhető, mennyi lőszer van még bennük. Tárcapacitásuk 15, 20, 25 vagy 30 db lőszer.

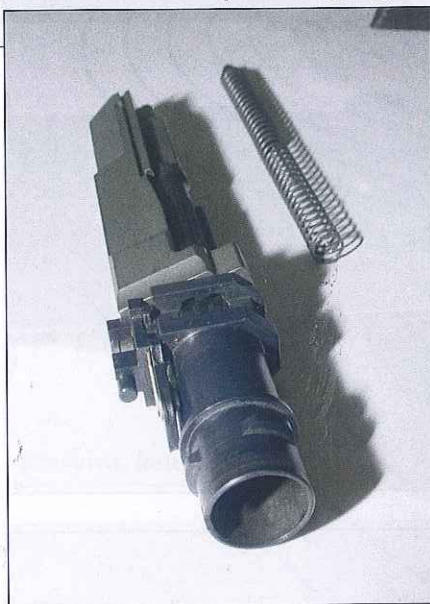
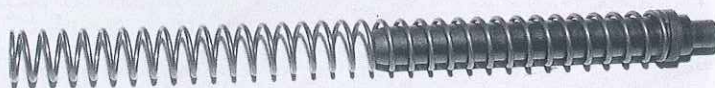
Az egész eszköz pisztolyos kezelőszerveiből kiugrik a zárfelhúzó kar, mely az M16/AR-15 fegyverekről oly jól ismert „T-handle”, vagyis a tok felső sarkában levő kettős felhúzókar, melyeket mint egy csúzlit kell hátrahúzni. De nem elengedni, mert nincs visszahúzó rugója, kézzel kell visszatolni a helyére. A felhúzókar nem mozog együtt a zárral, és teljesen műanyagból



A tokfelsőrész és az alsó rész kettéválasztva



A forgócsöves reteszelt szerkezet és a helyretoló egység



van, nekem kicsit olyan nyeklő-nyakló érzésem volt tőle.

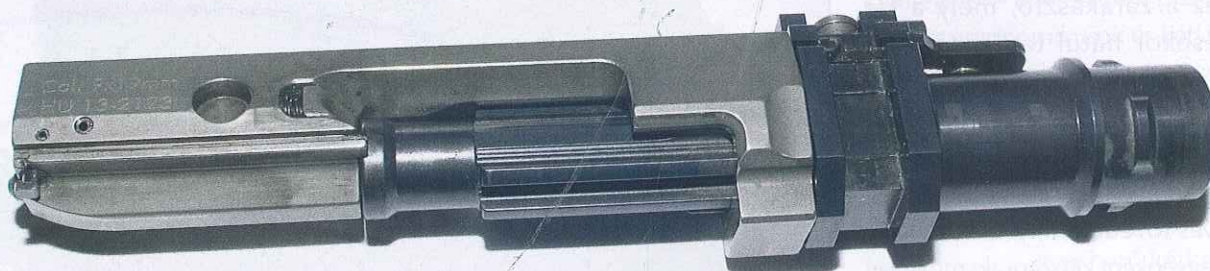
Előrefele nem lehet vele tolni a zárat, ezért ha az nem csukódik be teljesen, akkor a felhúzókaral nem előretolható. Ezért került a fegyverre egy újabb upgrade-ként a Steyrhez képest egy nagyméretű hengeres furat a zárra, mely a hüvelykivető nyílásban látszik. Ide benyúlva ujjal, vagy egy 9 mm Luger töltényhüvellyel lehet előretolni a zárat.

Ilyen apróságokból látszik jól, hogy mennyivel átgondoltabb fegyver a svájci, mint az eredeti volt.

Sínek és kiegészítők

Abban is eltérnek az osztrákoktól a svájciak, hogy rendszerben gondolkodnak: az MP9/TP9 fegyverek csak az alapot jelentik, melyeket fel lehet szerelni seregnyi kiegészítővel. Erre nézve nagy segítség a szabványos szereléksínek sora a tok tetején és oldalán.

A svájciak a saját gyártású hangtompítón kívül kínálnak hüvelyfogó zsákot, a standard behajtható „rúd” válltámaszon kívül fixen felpattintható



Bereteszél, kireteszel

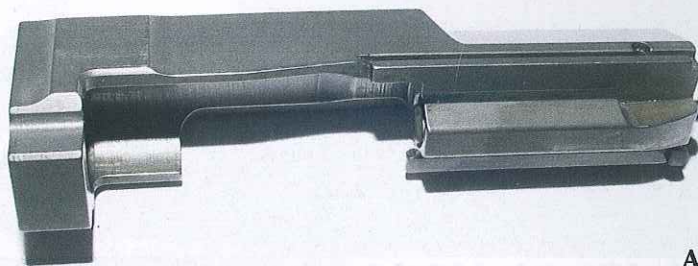


műanyag tusát, de még arcpajzsos bevetési sisakhoz passzolót is.

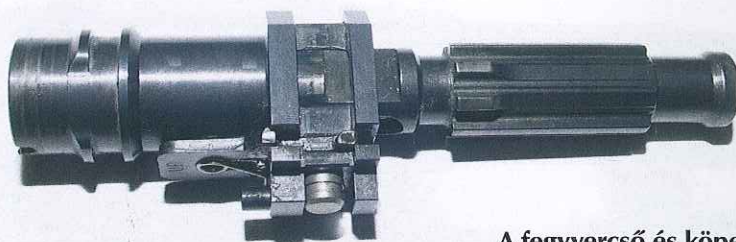
Az alapfegyver fekete színén túl homokszínű műanyagból is rendelhető a fegyver, valamint létezik kék színben festéklőszeres (simunition) és piros kiképző- (dummy) kivitel is.

Érdekes, hogy comb- és övtok is rendelkezésre áll, az ezekhez való biztonságos rögzítéshez a sátorvas alsó részén kiszélesítést képeztek ki, kapcsolódási pontként.

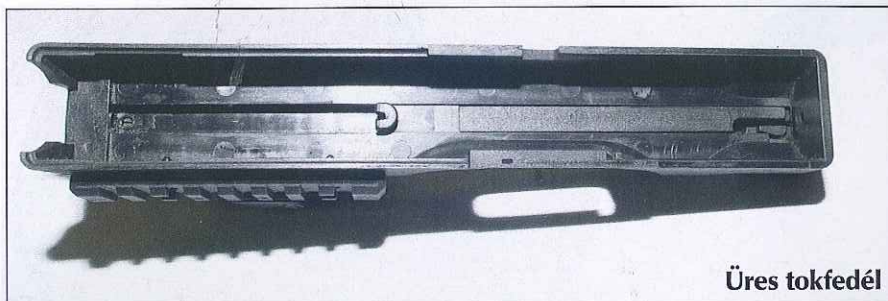
A mechanikus irányzékok sajnos műanyagból készültek, inkább szükségszerepre szánják őket, hiszen alapkonfigurációban jó minőségű kisméretű Aimpoint Micro T-1 red dot irányzékot kapnak ezek a fegyverek. Ez önmagában egy 6–700 dolláros „kütyü”, így ennek fényében érdemes a fegyver árát szemlélni. A mechanikus irányzékok műanyag-ságának azért megvan az átka: a tesztfegyverünkön levő nézőke egyik védőfülét már odaverték valamihez és le volt törve.



A zárttest



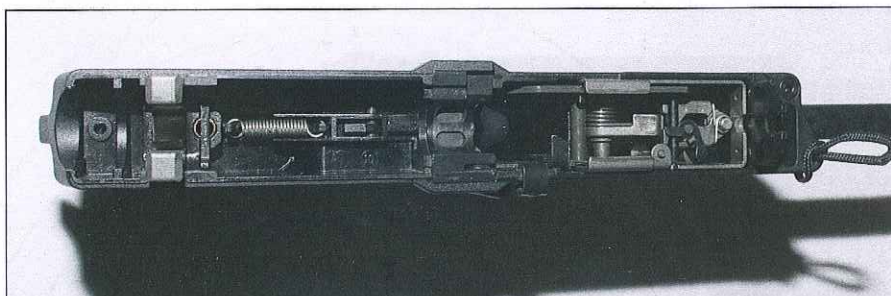
A fegyvercső és köpenye



Üres tokfedél



Négykezes



Tokalsőrész felhúzott és elsütött kakassal



A nézőke egyik védőfüle már letörött – mert ez műanyag

Technikai adatok

Brugger + Thomet TP9/MP9

kaliber:	9 mm Luger
hossz csukott válltámasszal:	303 mm
hossz nyitott válltámasszal:	523 mm
csőhossz:	130 mm
üres tömeg, red dotted:	1560 gramm
tárgyakapacitás:	15, 20, 25, 30 db

Akcióhősként

Viszont a lövészet során nem is használtam a mechanikus irányzékot, csak a red dotot, hiszen eleve az illik jobban a fegyver tervezett feladatköréhez – ember méretű és alakú célokra lövészet, minél gyorsabban.

A tesztelés során brazil MagTech (CBC fenékjelzésű) 9 mm Luger 8 grammos (124 grain) teljes köpenyes lövedékes lőszert használtam, 100 lövés alatt egyetlen akadály sem volt.

Céppisztolyszerűen, vállból tüzelve, két kézzel megfogva nagyon könnyen uralható volt az alig több, mint másfél kilogrammos fegyver. Erőlködés nélkül lehetett 10–12 méterről az IDPA-lőlap hasába és mellkasába eresztetni a lövéseket, olyan gyorsan, ahogy az elsütőbillentyűt húzkodni tudtam.

Ugyanígy nem okozott gondot a tányérnyi fémcélok felborogatása se, csak rá kellett tenni a piros pontot, és bumm-bamm, már dőltek is.

Ami picit zavart az első pár lövésben, de aztán megszoktam, az a bal vállból lövészetkor a kivetőnyíláson keresztül kicsapó lángnyelvek az arcom előtt. De ehhez is hamarosan hozzászoktam. Mondjuk éjszakai bevetésen balkezes lövőnek némileg zavaró lehet, elvakíthatja.

A vékonyka válltámasz egyébként mindennek kinéz, csak kényelmesnek nem, de a gyakorlatban egyáltalán nem volt rossz vele lőni, ehhez a kicsiny lőszerteljesítményhez megfelelt.

A sütés távol áll attól, amit sportosnak neveznének, inkább Glockos,

RÖVIDEN B+T TP9/MP9

POZITÍVUMOK:

- géppisztolyként nagyon kompakt
- használható ergonómia
- szánakasztó kivételével kétkezes
- nagyon biztonságos
- üzembiztos működés
- sok kiegészítőt kínálnak

NEGATÍVUMOK:

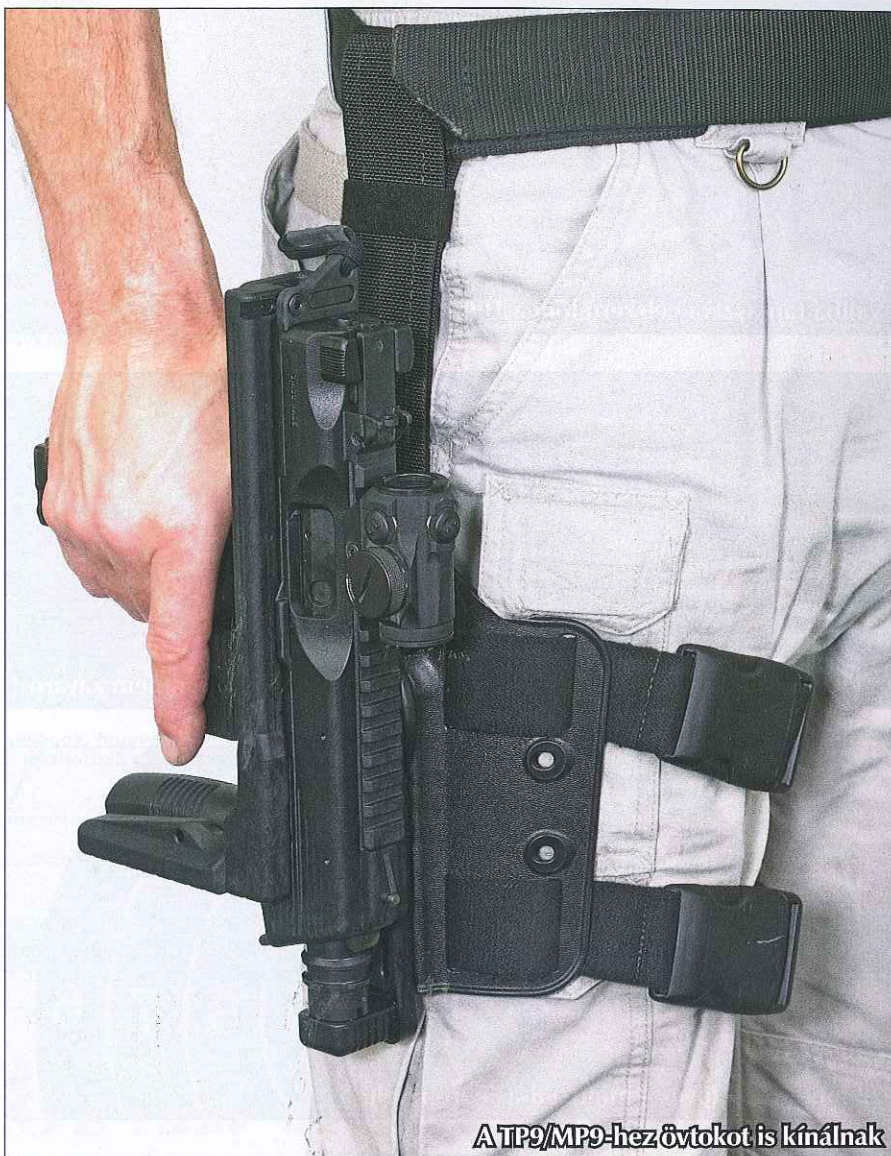
- pisztolyként túl nagy
- csak egykezes zárákaszto
- magas ár

de még némi plusz nyúlással. Vállba támasztva ettől még nem rángatjuk el a fegyvert, de pisztolyként, becsukott válltámasz mellett már érezhető a „megapisztoly” billegése, és már 10 méterről érzékelhetően függőlegesen kezdenek szórni a találatok. Pisztolyként, válltámasz alkalmazása nélkül a TP9 erősen szükségmegoldás, és egyáltalán nem élvezetes. Egy kézzel löve meg inkább „gangsta-rapper”-nek éreztem magam, mint SWAT-operátornak.

Kb. 22 méterről pontot is lőttem a TP9-cel, itt viszont a kemény sütés és a red dot eleve kizárta, hogy klasszikus precíziós sportfegyverként értékelhető legyen. Ellenben így sikerült azért a 8-as kör felénél kisebb területre juttatni 5 lövést a szabványos 8-a lőlapon. Magyarul



A tesztlőszer brazil MagTech volt



A TP9/MP9-hez övtokot is kínálnak



Homokszínű tokkal, válltámasz és mellső markolat nélkül a TP9



Vállba támasztva célszerű lőni a TP9-cel



A kivetőnyílásból kicsapó lángcsík – egykezes lövészet közben nem zavaró



22 méterről 5 lövés – mind a 8-as körön belül

A torkolati csőköpenyen látszanak a hangtompító rögzítésére szolgáló szemölcsök



olyan 25 méterig fejlövés sem akadály, mondjuk képzeletbeli túsztatás szcenárió során.

Rétegfegyver

A Brugger + Thomet fegyverei nem tömegcikk, sosem volt az a céljuk. Elsősorban egy profiból álló, főként rendvédelmi réteget céloznak meg. Ezen a téren az MP9/TP9, és a körük épülő rendszer kifejezett telitalálat, kevés hasonló termék áll mondjuk egy elnöki testőrség rendelkezésére.

Ha azonban ettől eltérő célra vagy polgári feladatra akarjuk őket bevetni, akkor inkább a kompromisszumok lépnek előtérbe, hiszen egy pisztolykaliberű karabélyt, ha nem kell zakó alá rejteni, akkor lehet a csőve hosszabb, váltásmása pedig pofadékat is kaphat.

A tesztelt TP9 fegyver ára – beleértve a drága, minőségi red dot irányzékot – bizony meghaladja a 700 ezer forintot. A „Swiss Made” sosincs ingyen! ■

(Köszönjük a tesztfegyvert a Reintexnek!)

www.bt-ag.ch